

"תחתונים", שעווה רכה, תלחיץ, קולוגרף, 56 X 76 ס"מ

דן קריגר, אמן הדפס, מציג בגלריה בכברי מבחר מיצירותיו שנעשו בשנים האחרונות בטכניקות שונות, בניהן "קלישה-וור"-העברה צילומית של נגטיב מצויר, (מעין מונטייפ), עבודות תצריב, רישום חופשי על גבי דפי LETRASET, תחריט צילומי וטכניקת תלחיץ. דן בחר להביט בעצמו דרך התבוננות "בגובה העיניים" באנשים שהצליחו לגעת בחייו וביצירתו.

"...מי שאינו יודע מי הוא, מי הוא, מי הוא-נופל גם הוא..." (אברהם חלפי).

דיוקנה הכפול של עדנה, אשת האמן שבחרה במותה המוקדם, הוא אולי המניע המרכזי למסע שאליו הצטרפו ילדיו ומקורביו של דן, כמו גם, גרשוני, ג'ים דיין ויצחק רבין. בין יצירותיו בתערוכה, תלוי דיוקנה של אלימה, אמנית ההדפס החושף היבט דיוניסי מוכר באישיותה. קריגר אמנם מרחיק דרך הצילום את הדמויות אך ההתעסקות בטכניקת ההדפס מחייבת אותו להתבוננות ובדיקה חוזרת ונשנית שלהן עד שהן הופכות להיות חלק ממנו. הבחירה בטיפוסים שונים מובילה להחלטות מדוייקות, ריכוז, חופש, העמקה, אמפטיה, אינטימיות ויושר מוסרי כלפי האנשים דרכם בחר לחשוף את דיוקנו העצמי.

קריגר מרשה לעצמו מבט הומוריסטי או לחילופין את חשיפת "הבטן הרכה" של מקורביו כמו גם את שלו עצמו.

בסדרת העבודות שנעשו בטכניקת "התלחיץ" עולה דימויים של תחתונים וגופיות המייצגים את דיוקן האמן, הגוף נעדר, הייצוג האנושי קיים. והם משמשים כמתווכים בין החיים לאמנות. מקפאים את הארעי, והאמוציונלי והופכים לסימבול מייצג.

קריגר נע בין הטכניקות השונות. ברישומיו ניכר הקו הספונטני "המטייל" קו מטשטש וחושף. בהדפסי התחריט הוא "נאמן" לריאליזם, לדקדוק בטכניקה ולאיכות ההדפסה ומצליח להעמיד גוף עבודות משכנע.

"עכשיו התבגרת"

הייתי שלם

הייתי שמח

והייתי עצוב

אבל אף פעם לא העמדתי פנים"

(ז'אק פרבר)

דרורה דקל